

Αριθ 5.

Ετους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετήσια Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Α' συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ἕλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Τχυοδρεμείου

21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον καὶ Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Δι' ὅλα τὰ καλὰ, Σεβαστὲ ἡμῶν Κυβερνήτα, χρεωστ. ἰ γενικῶς ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐναθρύεται, τὰ ὅποια ἀπέλαυτε διὰ τῆς πατρικῆς προστασίας τῆς Υ. Σ. Ἐξοχότητος· ἀλλ' ἀσυγκρίτως μᾶλλον διὰ τὴν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἐπικρατείας σύστασιν τῶν ἱερῶν τῆς παιδείας κοινῶν καταστημάτων, διὰ τὰ ὅποια ὄχι μόνον ἀπερὺς χρεωστεῖ τὰς ἐυγνωμοσύνας τοῦ κάθε πολίτης εἰς τὴν ὑμετέραν Σεβαστὴν Ἐξοχότητα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔξωτα παιδείας νὰ κινῆται κάθε φιλόμουσος καὶ φιλόκαλος πατριώτης.

Τὸ θεοσπούδαστον τοῦτο καλὸν τῆς παιδείας ἀρεγόμενοι καὶ ἡμεῖς εἰ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης, καὶ μὴ ἀνεχόμενοι τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ὑπέρησιν ἐκ τῆς πατρίδος μας τοιοῦτον κοινωφελὺς καταστήματος, μένοντες ἀπηλλοτριωμένοι τῶν καλῶν τῆς παιδείας, συνήλθομεν διὰ προσκλήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς ἐπαρχίας μας εἰς τὸ Δημόσιον Διοικητήριον, ὅπου δοξάζαντες τὸν θεὸν διὰ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἡμῶν Σεβαστὸν Κυβερνήτην, ἀκούσαντες καὶ τὰς τοῦ Τοποτηρητοῦ ἡμῶν παραινέσεις καὶ ὁδηγίας, ἀφορώσας τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, συνεσκέφθημεν πατρικῶς περὶ συστάσεως σχολείου τῆς πόλεως ταύτης.

Ἀλλὰ μὴ ὄντων ἄλλων τινῶν μέσων διὰ τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ, πεπειθότες εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, καὶ εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως, ἀπεφασίσαμεν δι' αὐτοπροαιρέτου συνεισφορᾶς καὶ βοήθειας νὰ θεμελιώσωμεν τὸν κοινωφελὲς τοῦτον σκοπὸν· καὶ δὴ καταβάλλοντες ἕκαστος αὐτογνώμῃ θελήσει καθὰ δυνάμει εἶχεν εἰς τὸν κατάλογον τῆς συνεισφορᾶς, τὸν ὅποιον καὶ ἐσωκλείομεν ἐνταῦθα, σπεύδομεν κατὰ χρέος ν' ἀναφέρωμεν αὐτὸ τοῦτο, καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβαστὴν Ἐξοχότητα, ἐξαιτούμενοι τὴν πατρικὴν αὐτῆς προστασίαν, δι' ὅσα ἡ ἀδυναμία ἡμῶν δὲν δύναται νὰ περαιώσῃ τὴν περὶ αὐτοῦ λόγος ἀποφασίν μας, τόσον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Σχολείου, ὅσον καὶ περὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ διδασκάλου. Μενόμεν μὲ τὸ θαύτατον σέβας.

Εἰ Βιστίτησιν, τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1830.

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Βιστίτησιν.

Σημ. — Ὅρα τὸν κατάλογον τῆς συνεισφορᾶς εἰς τὴν τετάρτην σελίδα.

Ἀρ 1746.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Διοικητικὸν Τοποτηρητὴν Βιστίτησιν.

Εὐχαρίστως εἶδομεν ἐκ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1078 ἀναφειρᾶς σου τὴν προθυμίαν τῶν κατοίκων Βιστίτησιν εἰς σύστασιν Σχολείου, καὶ τὴν ὅποιαν εἰκοθεν ἔκαμαν ὑπὲρ τούτου συνεισφορὰν Φοίνικας 2187.

Διὰ νὰ ἐνθαρρύνωμεν δὲ τοὺς πολίτας τούτους, ἐκπληροῦμεν προθύμως τὴν αἰτησίαν αὐτῶν συνεισφέροντες διὰ τὴν σύστασιν τοῦ κοινωφελοῦς τούτου καταστήματος Φοίνικας 1500.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ οἱ μήπω συνεισενεγκόντες δὲνθίλουν μείνει ὀπίσω τῶν ἀξιολόγων τούτων συμπολιτῶν τῶν διὰ τῆς προτροπῆς σου, διὰ νὰ γένῃ τὸ κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην τελειότητα.

Θέλετε δὲ μᾶ, κοινοποιῆσαι τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν μετὰ ταῦτα συνδρομητῶν, διὰ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῶν Ἐφημερίδων, καθὼς καὶ ὁ προσταλὴς παρ' ὑμῶν.

Οἱ Ἀρχιτέκτονες τῆς Κυβερνήσεως θέλουν μεταβῇ αὐτὸς, διὰ νὰ δώσωσι τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Πόρου, 8 Ἰανουαρίου.

Χθὲς ἐωρτάσαμεν εἰς τιμὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου τὸ πρῶτον ἐψάλλθη ἡ ἱερὰ λειτουργία εἰς τὸν εὐδυσχωρότερον ναὸν τῆς νήσου, ἱεροεργήσαντος τοῦ ἐδῶ εὐρεθέντος Ἀρχιερέως Ρεθύμνης μετὰ τῶν κληρικῶν, καὶ μετὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν ἐψάλλθη ἡ ἀκολουθία τῆς παρακλήσεως, εἰς τὴν Θεοόκου ὑπὲρ ὑγείας, σωτηρίας καὶ μακροβιώσεως τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου, καὶ ὑπὲρ στερεώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ δίκροτον ἡ Ἑλλὰς ἐκανονοδόλησεν 21. Εἰς τὰς ἱερὰς ταύτας τελεγὰς παρεῖρθησαν ὁ Διοικητὴς, τὸ Μέλος τῆς Ναυτικῆς Ὑπηρεσίας, ὅλοι οἱ ἐν ὑποεργήμασι, καὶ οἱ ἐδῶ εὐρεθέντες Ἀξιωματικοὶ Ναυτικοί, πρὸς τοῦτοῖς παρεῖρθησαν καὶ πολλοὶ σημαντικοὶ ξένοι. Τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ἐγγεγραμμένης φωτοχυτῆς γενικῇ εἰς ὅλην τὴν πόλιν. Τὰ δημόσια μέρη

(οὗ τὸ Διοικητήριον, ὁ Νύσταθμος, τὸ Σχολεῖον, ἡ πλατεία, καὶ ἡ οἰκία τοῦ Διοικητοῦ) ἦσαν λαμπρὰ φωτισμένα, καὶ με δάφνας καὶ μυρτίνας στολισμένα. Τὴν φυτοχώραν ἐσυντρόφευσε καὶ πυρρίχνημα (feu d'artifice) τὸ ποῖον ἐπέτυχε καλῶς, καὶ διήρκεσε περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥρην. οἱ κατασκευάσαντες τοῦτο εἶναι οἱ Κύριοι ὁ Ἰατρός Στράβανος Κρήτης, καὶ ὁ Φαρμακοποιὸς Σπυρίδων Κεκέλης. Οἱ λοιποὶ κάτοικοι καὶ οἱ ξένοι ἔδειξαν μεγάλην εὐχαρίστησιν.

Ἡ πόλις μας ἐώρτασεν ἐπίσης καὶ τὴν 6 τοῦ Νοεμβρίου μετ' ὅχι τὴν τυχούσαν φιλοτιμίαν εἰς τιμὴν τῆς ἐορτῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ Μεγαλειωτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἔγεινε γυμνάσιον τῆς δημοσίου σχολῆς τῆς Κέας, παρόντος τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Διοικήσεως, καὶ ὅλων τῶν ἐγκρίτων τοῦ τόπου. Ὁ διδάσκαλος Κύριος Γ. Σερούιος εἶχε δώσει διαφόρους ὑποθέσεις γυμνασμάτων εἰς τοὺς μαθητάς. Τὸ γυμνάσιον διήρκεσεν ὀκτὼ ἡμέρας. Κατὰ δὲ τὴν ἑναρξιν αὐτοῦ πρῶτον μὲν ὁ διδάσκαλος ἐξεφώνησε λόγον περὶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς χρήσεως αὐτοῦ, ἔπειτα δὲ ἐκ τῶν μαθητῶν ὁ Ποθητὸς Γ. Πάγκαλος, Π. Κ. Κολπονδῖνος, Ἀντ. Τάκης, καὶ Βζανᾶς Δικαιοφύλακος ἐξεφώνησαν τὰ γυμνάσματά των. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Διοικήσεως ὡμίλητε κατάλληλον λόγον, καὶ δένειμε δάφνας εἰς τοὺς μαθητάς, ὡς βραβεῖα τῶν προόδων των.

Ἰδοὺ καὶ ὁ ἔρανος ὁ ὑπὲρ τῆς σχολῆς τότε γενόμενος.

Ὁ Κύριος Ἰάκωβος Λαγοθέτης Πάγκαλος, ὁ ἀναδεχθεὶς τὴν Μνημονίαν τῆς ἡσού	Φοίν.	500
Ὁ Κ. Ἐμ. Καμάρας		200
Ὁ υἱὸς αὐτοῦ		100
Κεφάλαιον	Φοίν.	800

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 29 Νοεμβρίου.

Ἀδεται ὅτι ὁ ἰεὺς Δαῦξ τῆς Κουμβερλαιδίας (δεκαενεαέτης τὴν ἡλικίαν), ἀνεψιὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, θέλει ἐπιταχθῇ εἰς τὸν θρόνον τοῦ Βελγίου, καὶ ὅτι θέλει νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα τοῦ τῶν Γάλλων Βασιλέως. Θεωρεῖται δὲ ὡς ἐναργὲς ἐνταῦθα ὅτι τοῦ Ἀλβέρτου Πονσόμβη, ὅστις ἀπὸ τινων ἡμερῶν εὐρίσκεται ἐδῶ, δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν ἢ πρεῦσθαι, παρὰ τοῦτον.

— Εὐρίσκονται μεταξὺ τῶν Βελγικῶν στρατευμάτων 30,000 ἄνδρες ἀπὸ 3 ἕως 5 ἔτη ἐξησκημένοι εἰς τὰ πολεμικά. — Ὅλα τὰ φρούρια εἶναι προμηθευμένα μετὰ πολυτάτα πολεμεφόνδια. — Χρημάτων δὲν εἶναι σπάνις, τὰ δὲ ὅπλα στέλλονται ἐκ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐρχονται διὰ τῆς Δουγκέρκης. — Ἡ ἐν Βρυξελλαῖς ἐθνικὴ φρουρὰ σύγκειται ἐκ 12,000 καλῶς ὡπλισμένων ἀνδρῶν.

Ἐκ Παρισίων, 2 Δεκεμβρίου.

Τὴν 30 τοῦ Νοεμβρίου ἔγεινε ἡ κηδεῖα τοῦ Βενιαμῖνος Κώνστα μετὰ μεγάλης πομπῆς. Ἡ νεκροφόρος ἀμαξα εἰσῆλθε ἀπὸ 84 πολίτας πάσης τάξεως πένθιμα ἐν-

δεδυμένους. Διάφορα στρατεύματα τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς, οἱ Ἀντιπρόσωποι, οἱ Ὑπουργοί, καὶ διαφόρων τάξεων ἐπισήμοι ἄνδρες συνίσταν τὴν ἐπικήδειον ταύτην συνοδίαν. Ἐξέφωνήθησαν δὲ εἰς τὸ κοιμητήριον, ὅπου κατετέθη, διάφοροι λόγοι καὶ ἀπὸ ἄλλους, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Λαφαίεττην.

— Λέγεται ὅτι ὁ Κύριος Μορτεμάρτος μέλλει ν' ἀναχωρήσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς Πετρούπολιν, ὡς ἑκτακτος πρεσβευτῆς.

— Ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 13 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ὁ Βετούβιος κατεφύδιε τοὺς κατοίκους τῆς Νεαπόλεως καὶ ἔτι μᾶλλον τοὺς χωρικοὺς τοὺς πλησίον τοῦ ὄρους διαιτωμένους. Καταρχῇ μὲν ἠκούσθησαν δυνατοὶ κρότοι, ἔπειτα δὲ ἐξῆλθον πυκνὰ νέφη καπνοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεδόθησαν φλόγες, τέλος δ' ἠνοίχθη νέον στόμιον κατὰ τὸν κρατῆρα, καὶ ἐκρέουν ἀλλεπαλλήλως ὕλαι ἀσφαλτώδεις, καὶ μεγάλαι πέτραι ἐκσφενδονιζόμεναι πολλὰ ὑψηλὰ καὶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν. Ἀκόμη δὲν ἐξέρατε λάβας τὸ ὄρος, ἀλλὰ τόσος θύρυθος ἀκούεται εἰς τὰ πλάγχθη τῆς γῆς, ὥστε τὰ τρομερὰ ταῦτα σημεῖα, τὰ ὅποια εἶναι πάντοτε πρὸδρομοὶ μᾶλλον ἢ ἥττον μεγάλης ἐκρήξεως, κατετρόμαξαν τοὺς πλησιχώρους κατοίκους. Τὴν 12 τὰ πηγὰδια τῶν οἰκῶν, οἵτινες εἶναι εἰς τοὺς ἀγρούς, ἤρχισαν νὰ ξηραίνωνται. Αὕτη δὲ εἶναι ἡ τελευταία προειδοποίησις, τὴν ὅποιαν κάμνει τὸ ἡφαίστιον, διὰ νὰ ἀπαλαχθῇ τις φεύγων ἀπὸ τὰ δεινὰ παρρωόμενα καὶ τὸν ἀναπόφευκτον θάνατον.

— Γράφουν ἐκ Βερολίνου, ὅτι ὁ στρατάρχης Διέβιτς ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν τὴν 23 τοῦ Νοεμβρίου εἰς Πετρούπολιν.

3 Δεκεμβρίου. — Ὁ Μονίτωρ ἐνδίδει σήμερον ἐκτεταμένον ἄρθρον περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ νὰ ἀχυρωθῶσιν αἱ πόλεις τὸ Λούγδουον καὶ οἱ Παρίσιοι. Ἀναγγέλει δ' ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐδηλώθη ἐνεργητικώτατα ἐν Λουγδούφῳ εἰς ἀπαίτησιν τοῦ ἀναποφεύκτου τούτου μέτρου, καὶ πολλότατοι τῶν πολιτῶν αὐτόκλητοι ἐγκατέλιπον τὰς κτήσεις των, αἵτινες ἤθελον περιέχεσθαι εἰς τὰς γεννηθησομένας ὀχυρώσεις. Ἡ τῶν Παρισίων πόλις δὲν θέλει περικυκλωθῇ μετὰ πορμαχῶνας, ἀλλὰ μόνον μετὰ στρατόπεδα περιχαρακωμένα, ὥστε νὰ προσφυλάττεται ἀπὸ αἰφνίδιον εἰσβολῇ καὶ ἐφοδῶν. Πρὸς δὲ τούτοις τὰ ὀχυρώματα ταῦτα θέλουν σχεδιασθῇ καὶ κατασκευασθῇ εὐτως, ὥστε, πάντοτε τρομερὰ εἰς τοὺς ἐπερχομένους ἐχθρούς, νὰ μὴ δύνανται ποτὲ νὰ μεταχειρισθῶσι κατὰ τῶν πόλεων, τὰς ὁποίας εἶναι προπαισμένα νὰ ὑπερασπίζωνται, καὶ διὰ τοῦτο νὰ εἶναι τὰ προπύργια τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, χωρὶς νὰ ἐμπορῇ νὰ πριέρχεται ἐξ αὐτῶν κανεὶς κίνδυνος εἰς αὐτάς.

5 Δεκεμβρίου. — Ἐπισήμως ἐμνηύθη εἰς τὰς ξένας Αὐλὰς ἡ παρὰ τῆς Γαλλίας μετ' ὀλίγον μέλλουσα ἀναγνώρισις τῆς τοῦ Βελγίου αὐτονομίας.

7 Δεκεμβρίου. — Τὴν 3 ἔγεινε ἡ ἐναρξὶς τῶν δημοσίων συνεδριάσεων τοῦ τῶν Πατρικίων Δικαστηρίου κρινόντος τοὺς πρῶτον Ὑπουργούς. Κατὰ τὰς πρῶτας συνεδριάσεις ἔγεινε ἡ ἐρωταποκρίσις τῶν ἐγκαλουμένων καὶ ἡ ἐξομολόγησις τῶν μαρτύρων. Ὁ Κύριος Περγίλος, εἰς τῶν ἐπιτρέπων τῆς Βουλῆς, ὑπεστήριξε τὴν κατηγορίαν ἐπαγαγὼν τὰς ἀποδείξεις τῶν ἐξῆς ἐγκλημάτων. — α, Καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας διὰ νὰ στρεβλώσῃ τὰς ἐκλογὰς, καὶ νὰ στερήσῃ τοὺς πολίτας τὴν ἐλευθερίαν ἀπολαύσιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαίων. — β, Αὐθαρέτου καὶ βιαστικῆς μεταλλαγῆς τῶν δεσμῶν τοῦ βασιλείου διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ὀλεθρίων διαταγμάτων τῆς 13—25 Ἰουλίου. — γ, Ἐπὶ

χειρήσεως κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐπικρατείας, διεγέρ-
σας εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

Ἐκαστος τῶν ἐγκαλουμένων εἶχε τὸν συνηγοροῦντα. Ὁ
Κυριός Μαρτινὰν εἶχεν ἀναδεχθῆ τὴν ὑπὲρ τοῦ Πολιγνὰν
συνηγορίαν, καὶ ἀμίλησεν εἰς τὸ Συνέδριον μὲ δεινότητα καὶ
δικαιοσύνην.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

Περὶ Βλοχοῦ, ἢ Ὀφίας.

Ἐξετάζων (λέγει ὁ Κ. Πουκεβίλης Τόμ. Γ, Κεφ. Δ, φύλ.
2) τὰς παραδόσεις τῶν παλαιῶν συγγραφέων, νομίζω,
ὅτι ἐδίδαν τὸ ὄνομα Ὀφίαν εἰς τὸ μέρος τῆς Αἰτωλίας τὸ
κείμενον πρὸς βορρᾶν τοῦ ὄρους Ἀρακύνθου, καὶ τῶν πρὸς
τοὺς ὑπὸ ὑπὸ τοῦ λιμνῶν. Τὸ δὲ τῆς Αἰολίας (*) ἡμπο-
ροῦσε νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν πρὸς μεσημβρίαν κλίσιν του.
καὶ τὸ ὄνομα Παραχελωίδος, ἢ Παρχελωϊτίδος Αἰτωλι-
κῆς τοῦ Στράβωνος εἰς τὰς προαχώσεις τὰς σχηματισθεί-
σας παρὰ τοῦ Ἀχελώου, αἱ ὁποῖαι ἦν ὡσαν τὰς Ἐχινάδας
μὲ τὴν Ξηρὴν.

Εἰς κέναν μέρος δὲν ἀναφέρει ὄνομα ἐπαρχίας Ὀφίαν ὁ
Στράβων, οὐδὲ οἱ ἄλλοι παλαιοὶ συγγραφεῖς, ὅσους ἀνέγνω-
σα. Ἀναφέρεται ὅμως τὸ ἐθνικὸν ὄνομα Ὀφίεις καὶ εἰς τὸν
Στράβωνα, καὶ εἰς τὸν Θουκυδίδην καὶ εἰς ἄλλους συγγρα-
φεῖς, καὶ εἶναι πολλὰ πιθανὸν νὰ ἐνομισθῇ Ὀφία ἡ κατοικία
αὐτῶν. Οὗτοι δὲ οἱ Ὀφίεις, ἢ Ὀφιοεῖς (ἐπειδὴ ὀνομάζονται
καὶ οὕτω ἦσαν ἔθνος Αἰτωλικόν, καὶ ἐκατοικοῦσαν πολλὰ
μακρὰν ἀπὸ τὸν Βλοχόν, καθὼς δύναται τις νὰ πληροφορη-
θῇ ἀπὸ τὰς ἐπομένους περιόδους τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων
συγγραφέων Θουκυδίδου καὶ Στράβωνος. Εἰς τὸ Γ. Κεφ. τοῦ
Βιβλ. § 6 τῆς Γεωγραφίας του ὁ Στράβων ἀριθμῶν τὰ
διαφορὰ ἔθνη τῆς Αἰτωλίας λέγει: « Εἰναι τε φύλον τι Αἰ-
τωλικόν τοῦτο (οἱ Κουρήτες) ὡς Ὀφίεις καὶ Ἀρακύνθους (**) »
καὶ Εὐρυτᾶνας, καὶ ἄλλα πλείω. » Εἰς δὲ τὴν περιγρα-
φὴν τοῦ Εὐνίου ποταμοῦ προσδιορίζει ἀκριβέστατα καὶ τὴν
κατοικίαν τῶν Ὀφίων. « Οὗ δὲ Εὐνίου » λέγει Βιβλ. Ι, Κεφ. β,
§ 5) ἄρχεται μὲν ἐκ Βωμιέων τῶν ἐν Ὀφιοῦσιν, Αἰτωλι-
κῶν ἔθνων, καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες καὶ Ἀγραῖοι καὶ
Κουρήτες καὶ ἄλλοι. » Ἐπὶ τῇ αὐτῇ θέσει, νομίζω, ὅτι
οἱ Ὀφίεις ἐκατοικοῦσαν περὶ τὰ χωρία Ἀρτοτήνα, Σιτίστα,
καὶ λοιπὰ Βλαχρῶρια Κραβάρου, ἐπειδὴ ἐκεῖθεν ἄρχεται
ὁ Εὐνίου ποταμός ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ὀνομάζεται σήμερον
Σκασμένη. Τοῦτο βεβαιοῦται καὶ ἀπὸ τὴν ῥῆσιν τοῦ Θου-
κυδίδου, Ξυγγ Γ. « Τοὺς δὲ Αἰτωλοὺς οὐκ ἐλάνθανεν αὕτη
ἡ παρασκευὴ, οὔτε ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβουλεύετο, ἐπειδὴ τε
ὁ στρατός ἐπεδοβλήκει, πολλῇ χειρὶ ἐπεδοθήσαν πάντες,
ὥστε καὶ οἱ ἔσχατοι Ὀφιοῦν, οἱ πρὸς τὸν Μηλιακόν
κόλπον καθήκοντες Βωμιεῖς καὶ Καλλιεῖς ἐβοήθησαν » ἐ-
πειδὴ μόνον ἡ σειρά τῆς Οἴτης διαχωρίζει τοὺς κατοίκους
αὐτῶν τῶν χωρίων ἀπὸ τὸν κάμπον Νεαπάτρας καὶ Ζητου-
νίου, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Μαλικὸς κόλπος κατὰ τὸν Θουκυ-
δίδην. Ἐτι μᾶλλον ἀποδεικνύεται, ὅτι περὶ τὰ χωρία ταῦτα
ἦσαν οἱ Ὀφίεις, ἀπὸ τὴν θέσιν τῶν Βωμιέων, οἱ ὁποῖοι
ἦσαν μέρος ἐκείνων, ὡς καὶ οἱ Καλλιεῖς. « Βωμοί, λόφοι
Αἰτωλίας, οἱ κατοικοῦντες Βωμιεῖς » λέγει Στέφανος. ὁ
Βλάτιος, καὶ φέρει εἰς μαρτυρίαν τὴν ἀνωτέρω μνημονευ-
θεῖσαν ῥῆσιν τοῦ Θουκυδίδου. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἴδῃ τις τὴν

σειρὰν τῶν Βαρδουσιῶν, καὶ πληροφορεῖται, ὅτι αὐτοῦ εἶναι
οἱ Βωμοί, ἐπειδὴ τὸ ὄρος αὐτὸ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ στενὸν
τοῦ Αἰδωρικού, ὡς προείπομεν, πρὸς βορρᾶν, ὅχι ὡς μία ῥάχη
συνεχῆς, ἀλλὰ ὡς σειρά λόφων ποικίλου μεγέθους καὶ ὕψους
παρατεταμένων ἀπὸ τὸ στενὸν ἕως εἰς τὴν ἔνωση αὐτοῦ τοῦ
ὄρους μετὰ τῆς Οἴτης· περὶ δὲ τὴν ἔνωση αὐτῶν πηγάζων ὁ
Εὐνίου, ῥέει πρὸς βορρᾶν κατ' ἀρχάς, καὶ ἔπειτα στρέφει
πρὸς τὸ δυτικονότιον· ἐκ τούτων φαίνεται ἀναντιρρόητως,
ὅτι οἱ Ὀφίεις ἐκατοικοῦσαν περὶ τὰ προμνημονευθέντα χω-
ρία, καθὼς καὶ οἱ Βωμιεῖς, τὸ μέρος αὐτῶν.

Ἐν λοιπὸν Ὀφίαν ὀνομάζει ὁ Κ. Πουκεβίλης τὴν κατοι-
κίαν τῶν Ὀφίων, εἶναι πολλὰ μακρὰν τῆς ἀληθείας, ἐπειδὴ
ἡ ἐπαρχία τοῦ Βλοχοῦ ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου θέτουν ὁ Στρά-
βων καὶ ὁ Θουκυδίδης τοὺς Ὀφίεις, εἶναι τριῶν ἡμερῶν δρό-
μος μῆκος καὶ περισσώτερον. Ἡ δὲ ἐπαρχία τοῦ Βλοχοῦ
φαίνεται πάλιν ἀπὸ μαρτυρίαν τοῦ Στράβωνος, ὅτι ἦτον
μέρος τῆς Ἀρχαίας Αἰτωλίας. Καὶ ἰδοὺ εἰς ποίαν θέσιν
ἐπιστηρίζομενος πιθανολογῶ τὴν γνώμην μου. Ἐκθέτων τὴν
διαίρεσιν τῆς Αἰτωλίας ὁ Στράβων λέγει (Βιβλ. Ι, Κεφ. β,
§ 3). « Καὶ δὴ καὶ διηρεῖσθαι συνέβαινε δίχα τὴν Αἰτωλίαν,
καὶ τὴν μὲν Ἀρχαίαν λέγεσθαι, τὴν δ' Ἐπίκτητον. Ἀρχαίαν
μὲν, τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου μέχρι Καλυδῶνος παραλίαν,
ἐπὶ πολὺ καὶ τῆς μεσογαίας ἀνήκουσαν, εὐκάρπου τε καὶ
πεδιάδος, ἡ ἔστι καὶ Στράτος καὶ τὸ Τριχώνιον, ἀρίστην
ἔχον γῆν· Ἐπίκτητον δὲ τὴν τοῖς Λοκροῖς συνάπτουσαν,
ὡς ἐπὶ Ναύπακτόν τε καὶ Εὐπάλιον, τραχυτέραν τε οὖσαν
καὶ λυπρότεραν μέχρι τῆς Οἰτιάς καὶ Ἀθαμάνων, καὶ τῶν
ἐρεξῆς ἐπὶ τὴν ἄρκτον περισταμένων ὄρων τε καὶ ἔθνων. »

Κατ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν περιγραφὴν τοῦ Στράβωνος νομί-
ζω, ὅτι ἡ Ἀρχαία Αἰτωλία ἐξτείνεται ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν
τοῦ Ἀχελώου ἕως εἰς τὴν Καλυδῶνα παραλίαν, ἀλλὰ περι-
λαμβάνει καὶ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Βλοχοῦ· ἐπειδὴ δὲ ση-
μαίνει ἄλλοι, νομίζω, τὸ ἐπὶ πολὺ καὶ τῆς μεσογαίας ἀνή-
κουσαν » καὶ τὸ « ἡ ἔστι καὶ Στράτος καὶ τὸ Τριχώνιον ἀ-
ρίστην ἔχον γῆν » παρὰ ὅτι ἔφθινεν ἕως αὐτοῦ ἡ Ἀρχαία
Αἰτωλία, ὅπου ἦτον καὶ ἡ πλησίον τοῦ ποταμοῦ Στράτος
καὶ τὸ Τριχώνιον, πόλις πλησίον τῆς λίμνης τοῦ Βραχω-
ρίου κατὰ τὴν μαρτυρίαν πολλῶν συγγραφέων παλαιῶν.

Αὕτη εἶναι ἡ περὶ τῆς ἐπαρχίας Βλοχοῦ γνώμη μου, τὴν
ὅποιαν θέλω ἀναπτύξει πλατύτερον, ὅταν φθάσω εἰς τὸ κεί-
μενον τοῦ συγγραφέως, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται περὶ αὐτῆς.

Γεώργιος Δινιάν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 146.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΛΙΓΙΝΗΣ, ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ,
ΚΑΙ ΑΓΚΙΛΤΡΙΟΥ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀναγνώστης Ῥιζόπουλος Σιηλιδιώτης δια-
τρέψων ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐναχθεὶς ἐνώπιον τοῦ
βήματος τούτου ἀπὸ τὸν ποτὲ γαμβρόν του Ἀθανάσιον Δημο-
λάμπρον Σιηλιδιώτην δι' ἀγωγῆς του τῆς 14 Νοεμβρίου
1830, ἐκαλέσθη διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 11 γνωστοποιήσεως
τοῦ Δικαστηρίου ἵνα ἐμφανίσῃ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νο-
μίμου ἐπιτρόπου του ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν μετὰ
τὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τῆς γνωστοποιή-
σεως, καὶ ἀπολογηθῇ καὶ

Ἐπειδὴ καταχωρηθεῖς τῆς ἀ γνωστοποιήσεως εἰς τὸ
ὑπ' Ἀρ. 93—94 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τὴν 29
Νοεμβρίου 1830, καὶ παρελθούσης τῆς παραχωρηθείσης
εἰς τὸν ἐναγόμενον Κ. Ῥιζόπουλον προθεσμίας τῶν 24 ἡ-
μερῶν, δὲν ἐμφανίσθη αὐτός ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου

(*) Αἰτωλία εἶναι γραμμικὸν εἰς τὸ κείμενον τοῦ συγγραφέως, ἀλλὰ
φαίνεται κατὰ λάθος ἔγγραψεν ἐπειδὴ εἰς τὰς σημειώσεις ἀναφέρεται
Αἰολία.

(**) Ἡ λέξις Ἀρακύνθους νομίζω εἶναι λάθος τοῦ τύπου ἀντὶ τοῦ Ἀ-
ρακύνθου, ἐπειδὴ εἰς κέναν ἄλλο μέρος δὲν κῆρα τὴν λέξιν Ἀρακύνθους.

Τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ Ἀρ. 218 τῆς πολιτικῆς διαδικατίας καλεῖ κατ' ἐπανάληψιν τὸν ἀπὸντα ἐναγόμενον Ἀναγνώστην Ῥιζόπουλον Στηλιδιώτην ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του εἰς προθεσμίαν δύο μηνῶν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τῆς παρῴσης διὰ τὴν ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κινήσαν ἀγωγὴν τοῦ ποτὲ γαμβροῦ του Ἀθανασίου Δημοκάμπρου, ἐνδιαλαμδανομένην εἰς τὴν ἀ' ὑπ' Ἀρ. 11 γνωστοποίησιν.

Ἄν δὲ ὁ ἐναγόμενος Α. Ῥιζόπουλος δὲν ἐμφανισθῇ ἐντὸς δευτέρας ταύτης προθεσμίας αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του, τὸ Δικαστήριον θέλει προσδεύει εἰς τὴν ἀπόφασιν, καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεώς της.

Ἡ παρῴσα γνωστοποίησις νὰ κηρυχθῇ ὑπ' Ἀστυνομικοῦ ὑπηρετοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης· νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν στενότερον συγγενὴ τοῦ ἀπόντος, νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς νὰ κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ἀπόντος καὶ τῆς τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.
Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

Ποικίλα.

Χρήσις καὶ Κατάχρησις τοῦ Οἴνου.

Πανάκειαν, καθολικὸν ἱατρικόν, ὠνόμασεν ὁ Ὄξμαν τὸν οἶνον. Τὸν ἐσυμβούλευτεν εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ στομάχου, εἰς τὴν σκλήρυνσιν καὶ πύρρυν τῆς σπληνὸς καὶ τοῦ ἥπατος, εἰς τὸν φυματισμὸν, εἰς τὴν πέτραν, εἰς τὰς δυσεντερίας, εἰς τὰς σκωρδουτικὰς ἀσθενείας, εἰς τὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀπώλειαν, εἰς τὴν σκυθρωπότητα, εἰς τὴν στειρώσιν, καὶ εἰς ὅλα τὰ πάθη τῆς ζωῆς. Ὁ Πρίγγλος ἀπονέμει τρόπον τινὰ εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ οἴνου τὴν τοσαύτην φθορὰν, τὴν ἀποίαν προξενοῦν κατ' ἔτος ἢ πανώλης, ἢ εὐλογίας, καὶ οἱ φλογιστικοὶ πυρετοὶ καὶ παρετηγήθη, ὡς λέγεται, ἐν τῇ Γουινέα, ὅτι τοιαῦται θλάσαι εἶναι δραστικώτεραι μόνον κατὰ τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ὁ τρύχος εἶναι ἀστοχημένος. Ἐν τινι παλαιᾷ Γαλλικῇ ἔφημερίδι οἱ Γερμανοὶ περιγράφονται ὡς λαὸς μελαγχολικὸς καὶ ἡ διάθεσις αὐτῆ ἀπονέμεται εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ οἴνου. Ὁ συγγραφεὺς λέγει, ὅτι εἰς ἕκαστον πολίτην ἐγνώρισεν εἰκοσιν ἀνθρώπους γενομένους αὐτόχειρας ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους· καὶ ἀπονέμει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς φθορᾶς ταύτης εἰς ἐκείνην τὴν ἰοζύτητα καὶ σκυθρωπότητα, ἣτις φαίνεται ὅτι εἶναι ἔμφυτος εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἀρκτου. Ἐντεῦθεν ἤθελε συμπεράνει τις ὅτι ὁ οἶνος εἶναι ἀντίδοτον τῆς πανώλους καὶ τῆς εὐλογίας, ἔτι δὲ τῆς μελαγχολίας, καὶ τῆς αὐτοχειρίας! Τινὲς τῶν ἐπαίνων τούτων, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, εἶναι εὐλογεῖ. Ὁ οἶνος εἶναι ἀληθινὸν καὶ ἐξαιρετὸν ἱατρικόν· ἀλλ' οὐδεὶς ὥρισεν αὐτὸν ὀρθώτερον ἢ ὁ Φερμέλιος. «Ὁ οἶνος λέγει, εἶναι εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ὅ,τι ἡ κοπρία εἰς τὰ δένδρα· ἐνδυναμόνει μὲν τὸν καρπὸν, βλάπτει δὲ τὸ φύλλον.» Εὐφύης κηπουρὸς δὲν βιάλλει τὴν κοπρίαν, εἰμὴ μόνον ὅσakis εἶναι ἀνάγκη. Τὰ δένδρα του δὲν πρέπει νὰ τρέφονται ὅλως διόλου, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν νὰ ἐνδυναμῶνται μὲ τὴν κοπρίαν. Διὸ καὶ

πρέπει νὰ τὴν μεταχειρίζεται, ὅταν μόνον αὐτὰ ἔχωσι χρεῖαν, κατὰ τὴν ἀναγκαίαν πιστότητα, καὶ ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ μᾶλλον ἀρμόζοντος εἰς τὴν ἐκάστου φύσιν. Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ τέλειον σύστημα τῆς διαίτης, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φυλάττῃ τις, ὡς πρὸς τὸν οἶνον.

Ἄλως. — Ἡ χρῆσις τοῦ ἁλτος εἰς τὰς τροφὰς τῶν ἵππων ἔγεινε καθολικὴ ἐν ταῖς Κάτω—Χώραις. Εἷς ἐκ τῶν πρώτων ἀγροδιαίτων τῶν περὶ τὰς Βρυξέλλας ἔγραφεν οὕτω πρὸς τινὰ φίλον του: «Δίδω ἅλως εἰς ὅλους μου τοὺς ἵππους, καὶ ἐπιτυχαίνει ἄριστα· καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἀμαξαγωγὴν ἵππον μου ἔδωκα μετὰ τῆς τροφῆς μίαν ἑως μίαν καὶ ἡμίσειαν οὐγκίαν ἁλτος καθ' ἐκάστην νύκτα ἐπὶ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη, καὶ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἦτο πάντοτε ὑγιής, καὶ δὲν ἐπῆρε ἱατρικόν.»

Συνεισφορά ἐκούσιος εἰς σύστασιν Ἀλληλοδιδασκικοῦ Σχολείου κατὰ τὴν πόλιν Βοστίτσαν.

Ὁ Τοποτηρητὴς Δημήτριος Νικολόπουλος Φοῖνικας 100, Λουκᾶς Ἀναστάσιος Λόντος 400, Α. Μεσινέζης 160, Παναγιώτης Κωνσταντίνου 100, Μιχαὴλ Θεοδώρου 150, Ἀναγνώτης Ἀλεξανδρόπουλος 150, Δημήτριος Ἰωάννου 40, Ἀναγνώτης Ἀνδριόπουλος 100, Εὐστάθιος Μπόγδανος 80, Πανάγος Χρυτανθόπουλος 50, Α. Χαραλάμπης 150, Ἰωάννης Χαραλάμπης 80, Νικίλαος Χαραλάμπης 80, Σπυρίδων Θεοδῶρου 50, Σωτήριος Ἰωάννου 20, Ἰωάννης Ἀθανασίου 40, Χρῆστος Ξύδης 40, Γεώργιος Ἱερὺς καὶ Οἰκονόμος 30, Οἰκονόμος ἀπὸ Ζευγολατεῖον 20, Α. Ἰγκλέσις 100, Ἀνδρῆκος Μιχαλόπουλος 15, Γεώργιος Κουτσουρόπουλος 10, Δημήτριος Ξυγκακόπουλος 10, Μήτσης Μουσικόπουλος 30, Γεώργιος Γκόφης 10, Γεράσιμος Μ'γα-Σπηλαιώτης 30, Κωνσταντῖνος Στεριόπουλος 40, Ἀθανάσιος Μπουφόπουλος 6, Γεώργιος Μπακάλης 6, Γεώργιος Λουκόπουλος 6, Παναγιώτης Μπότης 4, Μήτσης Ἐξαρχόπουλος 4, Σπύρος Χρυταντακόπουλος 10, Χρητγόδουλος Μπογιατζῆς 4, Γεώργιος Χρυτικός 2, Σωτήρης Γεριζῆς 2, Κωνσταντῆς Μιχαλόπουλος 6, Δημήτριος Νικολάου 20, Α. Ἀσημακόπουλος 12, Ἰωάννης Καρακατζίτης 10, Στεφανῆς Παναγόπουλος 10. Τὸ ὅλον Φοῖνικες 2187.

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΤΡΩΝ. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ 35 πλοῖα, ἐξ ὧν 22 μὲν Ἑλληνικά, 8 δ' Ἰόνια, 4 Ἀγγλικά καὶ 1 Αὐστριακόν. — Ἐλθόντα, 1 μὲν ἐκ Τεργέστης, 10 δ' ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 1 ἐκ Κρήτης, 7 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ 16 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Καὶ 110 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν. — Εἶδη εἰσπλεόντα: — Σταγίδες, σάκχαρ, καφές, χειροτεχνήματα, σίδηρος, οἶτος κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 37 πλοῖα, ἐξ ὧν 25 μὲν Ἑλληνικά, 7 δ' Ἰόνια, 3 Ἀγγλικά, 1 Αὐστριακόν καὶ 1 Ναπολιτ. — Διευθυνόντα, 3 μὲν εἰς Τεργέστην, 6 δ' εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 14 εἰς τὰ παράλια τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ 14 εἰς τὰ τῆς Πελοποννήσου. Καὶ 117 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη: — Εἶδη ἐξπλεόντα: — Σταγίδες, βαλάνιδι, γυνήματα, ξυλῖα, καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσπλεόντων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ